

Geçmeyen Günlerin Akşamından

– Nar-ı Çiçek · 01 Mayıs 2016

Tıklım tıklım yalnızım, iğne atsan yere düşmüyor demiş rahmetli Didem Madak.. Kendi ile başbaşa olmanın diğer tarifi bu olsa gerek, ah nisan, yılın en uzun ay'ı senmişsin de bundan haberim yokmuş.. Geçmez bazen saniyeler bile, zaman olduğu yere çakılır kalır misali.- Geçmeyen günlerin akşamındayım dedim yürürken, kenarları çiçeklerle süslenmiş sokağımın kaldırımında gökyüzüne acı bir gülümsemeyle..-yüzümün yalnız tarafı ağrıyor sanki diye devam etti dilim,zannetmektir bazen yaşamak diye, zannedip kanmak yalanlara ya da kanamak gerçeklere, dahi görmemek üzere kimi vakit bir duâ ekleyip susmak teselli âminlerinde, durulmak tayfunlardan suya yaprak düşmüşçesine ki akıp gitmek sessizce..- Boğazımdaki düğümü arada bir kenara itip birşeyler karalıyorum gözüm kapalı acemi bir kalemle,yazınca rahatladığımı zannediyorum ve öyle hissetmeyi öğretiyorum kendime.Hayat güzel, bizler bir kâbusta rüyâ bireyleriyiz uyanana dek, yanmaya mahkûm...Bu cümleme de inandırmaya çalışıyorum kendimi inanıyorum sonra!- Sonra farkediyorum tam altı yıla ramak kalan bir zaman geçmiş! Anne diyorum rüyâmın ortasında, sözlerimi yutmak için zorladığımı hissediyorum kendimi, dişlediğimi kaderimi, yastığımı...âh o yastığım ne çok seviyor gözyaşlarımı içmeyi..Anne diyorum sonra yine anne'm gibi sevdiğim bir insana, bu cümleyi söylerken hep ağlamak zorunda mıyım diye kendime sorular yağdırıyorum ve sonra cevaplarında ıslanıyorum iliklerime kadar... (ki o da yok şimdi..)Olmuyor,uyanamıyorum düşüme giren bu kâbustan, yalvarıyorum düşüncelerime, tutup beni götürsünler o yüksek yüksek tepelerin ardındaki cennetimeya da o cenneti getirsinler içime diye.Evet biliyorum rahmetli Didem Madak'ın dediği gibi " Tıklım tıklım yalnızım, iğne atsan yere düşmüyor !- Çok şey oldu şu geçen beş senenin sonunda, yüzüme sabır yansımadı ama yüzüm sabra ayna oldu milyonların içinde, o yüzden uzaklardan bakıyorum kendime anne...o yüzden.....Z.

Nâr bitmeyenNisandan2016